

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2777/2021
10.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Јасминке Станојевић, Бисерке Живановић, Катарине Манојловић Андрић и Добриле Страјина, чланова већа, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача мал. АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Јовановић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Врању Ржг 43/21 од 25.03.2021. године, у седници већа одржаној 10.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Врању Ржг 43/21 од 25.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Врању Ржг 43/21 од 25.03.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању Ржг 43/21 од 25.03.2021. године одбијена је, као неоснована, жалба предлагача и потврђено решење Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану Р4И 3/21 од 05.02.2021. године, којим је одбијен приговор предлагача за утврђење повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану Ии 369/16 и у предмету Јавног извршитеља Станка Филиповића из Врања ИИ бр. А810/16.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажним решењем, применом мерила за оцену трајања суђења у разумном року, приписаних чланом 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015), оцењен је неоснованим приговором предлагача за убрзање поступка у предмету Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану Ии 369/16 и у предмету Јавног извршитеља Станка

Филиповића из Враћа ИИ бр. А810/16. По предлогу за извршење, поднетом 08.11.2016. године, Основни суд у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану је решењем Ии 369/16 од 14.11.2016. године одредио предложено извршење и доставио га на спровођење јавном извршитељу, из чега не произлази неактивност суда у извршном поступку која би оправдала утврђење повреде права на суђење у разумном року. У поступку ради заштите права на суђење у разумном року председник суда при одлучивању о поднетом приговору цени поступање суда и јавног тужилаштва, којима у случају оцене основаности приговора, у смислу члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року, указује на разлоге због којих је повређено право странке и налаже процесне радње које делотворно убрзавају поступак. Јавни извршитељ, који у конкретном случају спроводи извршење, не спада у круг лица према којима председник суда може да поступи на наведени начин. Надзор над радом јавног извршитеља и овлашћење за давање налога за предузимање законом приписаних мера у смислу одредби Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015) врши Министарство и Комора извршитеља.

По оцени Врховног касационог суда другостепени суд је, применом одговарајућих одредби Закона о заштити права на суђење у разумном року, који се примењује у овој врсти поступка, донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија предлагача није дозвољена.

Према одредби члана 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року у поступку одлучивања о приговору усмена расправа се не одржава, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Законом о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр.46/95...106/2015) чланом 27. став 2. прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

У овом случају не ради се о имовинско-правном спору, већ о поступку за утврђење повреде права на суђење у разумном року, па како одредбама Закона о парничном поступку није прописана могућност изјављивања ревизије против правноснажног решења донетог у поступку по приговору ради убрзавања поступка и утврђивања повреде права на суђење у разумном року, то ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић